

Sygn. akt IV RC 977/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21.04.2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku IV Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Aleksandra Sobiech

Protokolant Kamil Walendziak

po rozpoznaniu w dniu 21.04.2016 r. sprawy

z powództwa Z. B.

przeciwko J. B.

o uchylenie obowiązku alimentacyjnego

I. uchyla obowiązek alimentacyjny powoda Z. B. w stosunku do pozwanego J. B. wynikający z wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 21.03.2005 roku w sprawie o sygn. akt IIC 4741/04 od dnia 01.10.2015 roku;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. odstępuje od obciążania stron kosztami postępowania w sprawie.

Sygn. akt IV RC 977/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 26 listopada 2014 roku powód Z. B. wniósł o uchylenie obowiązku bądź zawieszenie obowiązku alimentacyjnego wobec przysposobionego syna J. B. w kwocie po 400 zł orzeczonego wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku o sygn. II C 4741/04.

W uzasadnieniu wskazano, że po rozpadzie związku małżeńskiego z matką pozwanego wyrokiem w dniu 21 marca 2005 roku sygn. akt II C 4741/04 powód obciążony został alimentami na kwotę 400 zł na rzecz J. B.. Powód przysposobił pozwanego za namową byłej żony w dniu 15 marca 2000 roku (sygn. akt VI RNsm 592/99). W czasie trwania sprawy rozwodowej z matką pozwanego, powód sam wystąpił do Sądu o pozbawienie go władzy rodzicielskiej nad małoletnim wówczas pozwanym, z uwagi na brak jakiegokolwiek wpływu na jego wychowanie. Powód od wyroku regularnie płaci alimenty przelewając je na konto matki pozwanego, a także wspiera go doraźnie. Pozwany, najprawdopodobniej w 2011 roku, ukończył Technikum Zawodowe o specjalności Mechatronik. Następnie rozpoczął studia w Wyższej Szkole Marynarki Wojennej w G. na kierunku Mechatronika, które miał zakończyć po siedmiu semestrach, tj. w marcu 2015 roku. We wrześniu 2014 roku pozwany oświadczył powodowi, że jest chory na zakrzepicę krwi, przebywał 2 miesiące w szpitalu, nie może się samodzielnie poruszać, nie jest więc w stanie kontynuować nauki i planuje wystąpić po urlop dziekański. 18 listopada 2014 roku powód zastał w Zakładzie (...) przy ul. (...) w G. pozwanego w kombinezonie roboczym naprawiającego samochód. Powód pojechał tam, ponieważ uzyskał informacje, że pozwany pracuje w tym zakładzie. Pozwany odmówił rozmowy z powodem.

(**pozew** : k. 2-4)

Pismem z dnia 8 grudnia 2014 roku powód wskazał, że wnosi o uchylenie obowiązku alimentacyjnego wobec pozwanego z dniem 1 października 2012 roku.

(**pismo** : k. 15)

Pismem z dnia 10 grudnia 2014 roku powód zmodyfikował swoje stanowisko i wniósł o uchylenie obowiązku alimentacyjnego z dniem 1 stycznia 2015 roku.

(**pismo** : k. 14)

W odpowiedzi na pozew z dnia 23 września 2015 roku pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu wskazano, że nie jest prawdą, że pozwany przerwał lub zakończył naukę, bowiem od 1 października 2011 roku nieprzerwanie studiuje. Nie korzystał także z urlopu dziekańskiego ani zdrowotnego. Pozwany nie podejmował odpłatnego zatrudnienia w okresie wskazanym w pozwie – praca w warsztacie odbywała się w ramach praktyk studenckich i pozwany nie otrzymywał za nią wynagrodzenia. Pozwany wskazał, że czerwcu 2014 roku stwierdzono u niego zapalenie żył głębokich kończyny dolnej lewej. Został skierowany do hematologa, który skierował go na szereg dodatkowych badań – dodatkowo płatnych. Pozwany pozostaje pod opieką hematologa i chirurga. Badania gęstości krwi musi wykonywać minimum co dwa tygodnie, a także średnio co trzy miesiące musi wykonywać badanie dopplerowskie żył. Przyjmuje leki rozrzedzające krew oraz jest na specjalnej diecie. Nadto pozwany jest alergikiem. Dotychczas na leczenie pozwany wydał ok. 2.600 zł.

Całkowity koszt utrzymania pozwanego to kwota 2.850 zł, na którą składają się: wyżywienie 700 zł, odzież 200 zł, kosmetyki 150 zł, leczenie 90 zł, paliwo 400 zł, rozrywka 100 zł, materiały dydaktyczne 50 zł, komórka oraz Internet 150 zł.

Pozwany nie ma możliwości zamieszkiwać z matką, która zmuszona była przyjąć babcię do mieszkania w związku z ciężką sytuacją i obecnie zamieszkuje wraz z narzeczoną i jej rodziców – ponosi koszty mieszkania w kwocie 1000 zł miesięcznie.

Od 10 września 2015 roku pozwany jest zatrudniony w firmie (...) sp. z o.o. z siedzibą w G. na stanowisku elektromechanik z miesięcznym wynagrodzeniem netto w kwocie 2.073,49 zł.

(**odpowiedź na pozew** : k. 53-54)

Na rozprawie w dniu 23 września 2015 r. powód ostatecznie wniósł o uchylenie obowiązku alimentacyjnego od dnia 01 października 2015 r., co podtrzymał na rozprawie w dniu 21.04.2016 r.

(**protokół** : k. 1164-169, zapis obrazu i dźwięku rozprawy z 21.04.2016 r., adnotacja z godziny 00:10:13)

Pismem z dnia 22 stycznia 2016 roku pozwany J. B. uznał powództwo w części w ten sposób, że wniósł o uchylenie obowiązku alimentacyjnego z dniem 10 stycznia 2016 roku.

(**pismo** : k. 73; protokół: k. 127)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z dnia 21 marca 2005 roku w sprawie o sygn. akt II C 4741/04 Sąd Okręgowy w Gdańsku orzekł rozwiązanie poprzez rozwód związku małżeńskiego powoda Z. B. i N. B. bez orzekania o winie. Kosztami wychowania i utrzymania syna stron małoletniego wówczas J. B. Sąd obciążył oboje rodziców określając udział w tych kosztach ojca, Z. B. na kwotę 400 zł miesięcznie.

Na czas wydania orzeczenia J. B. miał 14 lat i był uczniem I klasy gimnazjum. Nie sprawiał problemów wychowawczych. Powód już w czasie trwania postępowania rozwodowego dobrowolnie uiszczał alimenty na pozwanego w kwocie 400 zł. Powód nie jest biologicznym ojcem pozwanego. Pozwany został adoptowany przez powoda w trakcie trwania małżeństwa.

Powód, Z. B., prowadził sklep motoryzacyjny, a nadto otrzymywał wojskową rentę inwalidzką w kwocie 2.087,13 zł. Roczny dochód powoda w 2004 roku wyniósł 32.111,04 zł.

(**dowód** : akta sprawy II C 4741/04: wyrok: k. 38, protokół rozprawy z dnia 21 marca 2005 roku: k. 35-37, PIT-36: k32-34, decyzja o waloryzacji wojskowej renty inwalidzkiej: k. 31, sprawozdanie z wywiadu kuratora: k. 24-27)

Od października 2011 roku pozwany J. B. jest studentem Akademii Marynarki Wojennej, Wydział M.-Elektryczny, kierunek mechatronika. Nauka miała odbywać się dwustopniowo – 3,5 roku (7 semestrów) studia inżynierskie i 1,5 roku (3 semestry) studia uzupełniające magisterskie. Pierwszy etap nauki pozwany powinien zakończyć w marcu 2015 roku.

W czasie trwania studiów, od 1 lipca 2013 roku do 31 lipca 2013 roku pozwany J. B. odbywał obowiązkowe praktyki studenckie w zakładzie (...), za które nie otrzymywał wynagrodzenia. Od października 2014 roku do stycznia 2015 roku pozwany w dalszym ciągu nieodpłatnie przyuczał się do zawodu, w wymiarze średnio 30 godzin w miesiącu. Zrezygnował w związku z problemami zdrowotnymi.

W związku z problemami zdrowotnymi pozwany otrzymał zgodę dziekana na indywidualną organizację studiów (...) i otrzymał możliwość przedłużenia 7 semestru studiów, w ten sposób, że został zobowiązany do złożenia wszystkich egzaminów do 1 października 2015 roku. Z dwóch zaległych egzaminów pozwany zdał jedynie jeden, do drugiego nie podszedł, gdyż nie udało mu się ustalić terminu. Pod koniec marca 2016 roku została wydana decyzja o skreśleniu pozwanego z listy studentów. Decyzja nie jest prawomocna, pozwany odwołał się od niej. W przypadku pozytywnego rozpatrzenia odwołania pozwanego, będzie on zobowiązany obronić pracę inżynierską do 1 kwietnia 2017 roku.

Pozwany choruje na zakrzepicę żył głębokich, którą wykryto u niego w połowie 2014 roku. Pozostaje pod stałą kontrolą chirurga i hematologa. Regularnie wykonuje badania. Pozwany wykonał badania genetyczne, z których wynika, że znajduje się w grupie podwyższonego ryzyka zachorowania na choroby zakrzepowo-zatorowe i nadciśnienie. Pod koniec 2015 roku u pozwanego zdiagnozowano niezłośliwy nowotwór lewej nogi, w związku z czym pozwany przeszedł dwie operacje.

W sierpniu 2015 roku pozwany rozpoczął pracę w (...) sp. z o.o. Początkowo umowa zawarta została na okres próbny od 10 sierpnia 2015 roku do 31 października 2015 roku. Pozwany otrzymuje wynagrodzenie brutto w kwocie 18 zł za godzinę. Początkowo średnie miesięcznie wynagrodzenie netto wynosiło 1.929,40 zł. W 2015 roku, zgodnie z zeznaniem podatkowym PIT-11, osiągnął dochód w kwocie 15.660,36 zł. Za październik 2015 r. pozwany uzyskał wynagrodzenie w wysokości 3571,22 zł netto, za listopad 2015 r. 2748,76 zł netto, za grudzień 2015 r. kwotę 2935,17 zł netto, za styczeń 2016 roku 2791,57 zł netto.

Umowa o pracę z pozwanym została przedłużona do końca 2016 roku.

Od lutego 2015 roku pozwany zamieszkuje z narzeczoną (obecnie żoną) i jej rodzicami, w mieszkaniu należącym do jej rodziców. Wcześniej pozwany zamieszkiwał z matką. Koszty utrzymania mieszkania teściów pozwanego kształtują się następująco: opłata za telewizję/internet/telefon: 130 zł, opłata za energię elektryczną: ok. 250 zł, koszty najmu wraz z kosztami eksploatacyjnymi: 1941,42 zł. Do momentu podjęcia zatrudnienia pozwany przekazywał rodzicom ówczesnej narzeczonej 100- 200 zł tytułem partycypacji w kosztach utrzymania mieszkania, po podjęciu zatrudnienia przekazywał 1000 zł. Od zawarcia związku małżeńskiego pozwany wraz z żoną przekazuje kwotę 1000 zł z tytułu partycypacji w kosztach utrzymania mieszkania.

Na usprawiedliwione koszty utrzymania pozwanego składają się następujące wydatki: wyżywienie 500 zł, zakup odzieży i obuwia 150 zł, środki higieny 100 zł, leki 100 zł, paliwo 400 zł, rozrywka 100 zł, telefon 150 zł, 580 zł z tytułu udziału w kosztach utrzymania mieszkania przyszłych teściów. Łączne usprawiedliwione koszty utrzymania pozwanego wynoszą ok. 2100 zł miesięcznie.

W dniu 2 stycznia 2016 roku pozwany J. B. zawarł związek małżeński z O. N. i od tego czasu prowadzi z nią wspólne gospodarstwo domowe.

(**dowód** : zeznania pozwanego J. B.: k. 33-34, k. 106-107, k. 166-167; zeznania świadka P. B.: k. 165-166; zaświadczenie: k. 31, k. 71, k. 160; dokumentacja medyczna: k. 40-68, k. 116-117; wniosek: k. 69; decyzja: k. 70; umowa o pracę: k. 72-74, k. 162-163; faktura: k. 75, k. 76-77, k. 83; umowa najmu: k. 78-82; raport genetyczny: k. 87-90; oświadczenie: k. 98; dzienniczek: k. 99-100; kserokopia odpisu skróconego aktu małżeństwa: k. 115; PIT-11: k. 158-159, zaświadczenie o dochodzie k. 160).

Powód Z. B. ma 62 lata, jest byłym żołnierzem zawodowym. Obecnie, od 16 sierpnia 1994 roku pozostaje na wojskowej rencie inwalidzkiej w związku z urazem kręgosłupa. Powód jest osobą cierpiącą na szereg dodatkowych schorzeń, m. in. chorobę wrzodową żołądka, nadżerkę przełyku, żylaki. Ma problemy z wątrobą i początki OChP. Powód przyjmuje szereg leków i pozostaje na diecie w związku ze stanem zdrowia. Powód utrzymuje się z renty w kwocie ok. 3000 zł. Prowadzi także działalność gospodarczą, jednakże nie przynosi ona dochodów. Powód może wykonywać prace lekkie, nieprzeciążające kręgosłupa.

W 2005 roku powód ponownie ożenił się. Wraz z żoną spłaca kredyt mieszkaniowy do 2024 roku. Rata kredytu wynosi 1.000 zł. Miesięczne opłaty za mieszkanie wynoszą średnio około 920 zł.

(**dowód** : zeznania powoda Z. B.: k. 167-168; orzeczenie: k. 127; dokumentacja medyczna: k. 128-135; zawiadomienie: k. 136; potwierdzenie wpłaty: k. 137-138; faktura: k. 139).

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego. Sąd oparł się na treści dokumentów urzędowych załączonych do akt sprawy oraz przedstawionych dokumentach prywatnych. Dowodom w postaci dokumentów urzędowych Sąd dał wiarę, co do tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone (art. 244 k.p.c.), zaś dokumentom prywatnym wyłącznie co do tego, że osoba podpisana na dokumencie złożyła oświadczenie zawarte w jego treści (art. 245 k.p.c.). Materiał dowodowy obejmujący złożone do akt dokumenty, jak również dokumenty zgromadzone w sprawie prowadzonej pod sygnaturą II C 4741/04 Sądu Okręgowego w Gdańsku, należało uznać za w pełni wiarygodny i dający pełną możliwość czynienia na jego podstawie ustaleń faktycznych. Prawdziwość dokumentów, z których przeprowadzono dowód nie nasuwała zastrzeżeń i nie była kwestionowana przez strony. W ocenie Sądu stanowiły one wiarygodne źródło zawartych w nich informacji.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się także na przesłuchaniu powoda, któremu Sąd dał wiarę w całości, zresztą jego sytuacja osobista i majątkowa nie była kwestionowana, a poza tym ze względów wskazanych poniżej nie była najistotniejsza dla rozstrzygnięcia sprawy.

Odnosząc się zaś do przesłuchania pozwanego nie wykazał on w ocenie Sądu, że koszty jego utrzymania wynoszą 2700 zł. Koszty utrzymania wskazane przez pozwanego zostały zawyżone zarówno co do kosztów wyżywienia, zakupu środków czystości, obuwia i odzieży. W tym zakresie nieostały przedłożone żadne dowody. Co do kosztów związanych z utrzymaniem mieszkania, Sąd wskazywaną przez pozwanego kwotę kosztów utrzymania mieszkania przyszłych jego teściów podzielił na cztery osoby. Tak więc udział w partycypacji pozwanego w utrzymaniu tego mieszkania wynosił ok. 580 zł. Sąd nie widział podstaw by uznać za zasadną kwotę 1000 zł z tytułu tego wydatku, skoro razem z pozwanym mieszkała także jego narzeczona i jej rodzice. Potwierdzeniem trafności powyższego ustalenia jest to, że po zawarciu związku małżeńskiego pozwany i jego żona ponoszą koszty utrzymania mieszkania w łącznej wysokości 1000 zł miesięcznie.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka P. B., co do okoliczności zatrudniania pozwanego w jego zakładzie w ramach praktyk studenckich i przyuczenia do zawodu. Powód nie uwodnił by pozwany pracując w warsztacie świadka wykonywał pracę odpłatnie.

Sąd oddalił wniosek pełnomocnika pozwanego o odroczenie terminu rozprawy. W ocenie Sądu, wniosek pełnomocnika pozwanego, zmierzal do przedłużenia postępowania. Wskazać bowiem należy, że pozwany udzielając pełnomocnictwa w dniu 7 kwietnia 2016 roku miał świadomość, że termin rozprawy został wyznaczony na 21 kwietnia 2016 roku. Podkreślić należy, że termin ten był wiadomy pozwanemu już od 15 października 2015 roku. Miał on więc znaczący okres czasu na wyznaczenie pełnomocnika i przygotowanie się do kolejnej rozprawy. Podkreślić należy, że pozwany wyznaczając tak późno pełnomocnika i udzielając mu pełnomocnictwa musiał mieć świadomość, że u wyznaczonego pełnomocnika dojdzie do kolizji terminów. Pozwany więc, udzielając skutecznie pełnomocnictwa niejako sam doprowadził do sytuacji, w której obecność jego pełnomocnika na rozprawie w dniu 21 kwietnia 2016 roku nie była możliwa. Odroczenie terminu rozprawy, w ocenie Sądu, prowadziłoby do przedłużenia postępowania w sprawie i naruszyłoby prawo obu stron do rozpoznania ich sprawy bez zbędnego przedłużania postępowania. Ponadto należy podkreślić, iż od rozprawy w dniu 15.10.2015 r. nie pojawiło nowe żądanie, które miałyby wpływ na toczące się postępowanie. Mając na względzie powyższe Sąd, oddalił wniosek pełnomocnika pozwanego na mocy art. 214§1 k.p.c. stosowanego a contrario.

Oceniając zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy Sąd uznał, iż istnieje podstawa do uchylenia obowiązku alimentacyjnego powoda Z. B. wobec pozwanego J. B. od dnia 1 października 2015 roku.

Obowiązek alimentacyjny rodziców względem dziecka statuuje art. 133 § 1 k.r.o. Zgodnie z treścią tego artykułu rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Z uchwały Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 roku (uchwała pełnego składu Izby Cywilnej i Administracyjnej w sprawie III CZP 91/86, OSN CAP 1988, nr 4, poz. 42) wynika, że „gdy czas pobierania nauki wydłuża się poza przyjęte ramy, gdy studium nie czyni należytych postępów w nauce, nie zdaje egzaminów i ze swej winy powtarza lata nauki szkole lub na uczelni oraz nie kończy jej w okresie przewidzianym w programie, a ze względu na wiek i ogólne przygotowanie do pracy może ją podjąć, rodzice nie są obowiązani do alimentowania pełnoletniego dziecka.”

W niniejszej sprawie, nie ulega wątpliwości, że pozwany jest osobą, która jest w stanie samodzielnie się utrzymać. Wskazać bowiem należy, że pozwany ma 24 lata. Ukończył szkołę średnią, zdał maturę, a następnie podjął studia na Akademii Marynarki Wojennej. Nauka miała odbywać się dwustopniowo – 3,5 roku (7 semestrów) studia inżynierskie i 1,5 roku (3 semestry) studia uzupełniające magisterskie. Pierwszy etap nauki pozwany powinien zakończyć w marcu 2015 roku. Pozwany, w związku z problemami zdrowotnymi, nie ukończył studiów w planowanym terminie. Decyzją dziekana pozwolono mu na przedłużenie ostatniego semestru studiów do 1 października 2015 roku, niemniej jednak i w tym terminie pozwany nie złożył wszystkich wymaganych egzaminów, w wyniku czego w marcu 2016 roku został skreślony z listy studentów. Pozwany odwołał się od tej decyzji.

W sierpniu 2015 roku pozwany rozpoczął pracę zarobkową – początkowo na okres próbną, gdzie jego wynagrodzenie wynosiło około 2.000 zł netto miesięcznie, a następnie na czas określony do końca 2016 roku, gdzie jego wynagrodzenie wynosi około 3.000 zł netto miesięcznie.

W styczniu 2016 roku pozwany zawarł związek małżeński z O. N., z którą prowadzi obecnie wspólne gospodarstwo domowe. Pozwany wraz z żoną zamieszkuje w mieszkaniu jej rodziców.

Nie uszło uwadze Sądu, że pozwany ma problemy zdrowotne. Choruje bowiem na zakrzepicę żył głębokich, jest pod stałą opieką specjalistów, a nadto zdiagnozowano u niego niezłośliwy nowotwór nogi i przeszedł dwie operacje. Choroba jednak, na dzień dzisiejszy, nie uniemożliwia pozwanemu podjęcia zatrudnienia.

Niemniej jednak, Sąd doszedł do przekonania, że sytuacja majątkowa i finansowa pozwanego jest stabilna i umożliwia na samodzielne ponoszenie przez niego swoich utrzymania. Pozwany jest zatrudniony, osiąga wynagrodzenie na poziomie przeciętnego wynagrodzenia w Polsce. Pozwany zawarł związek małżeński, wraz z żoną prowadzi wspólne gospodarstwo domowe. Skoro koszt utrzymania pozwanego wynosi ok. 2100 zł, to zarabiając ok. 3000 zł miesięcznie

jest w stanie się samodzielnie utrzymać. Nawet jeżeli pozwany ponosiłby koszty utrzymania w wysokości przez siebie wskazywanej tj. 2700 zł to nadal jego wynagrodzenie pokrywałoby jego usprawiedliwione koszty utrzymania.

W ocenie Sądu, bez znaczenia dla rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie jest aktualna sytuacja majątkowa powoda. Niejako na marginesie wskazać należy, że w ocenie Sądu jest ona stabilna. Powód otrzymuje bowiem świadczenie rentowe w kwocie około 3.000 zł. Niemniej jednak, jego sytuacja majątkowa, nie może determinować obowiązku alimentacyjnego w stosunku do pozwanego, w przypadku, gdy pozwany jest w stanie samodzielnie utrzymać się.

W niniejszym postępowaniu Sąd obowiązany był bowiem zbadać, czy pozwany jest w stanie samodzielnie się utrzymać. Jak wskazano, nie ulega wątpliwości, że pozwany jest w stanie własnymi siłami utrzymać się. Bez znaczenia pozostaje tu fakt, że pozwany nie zakończył jeszcze studiów i jest możliwość, że – przy pozytywnym rozpatrzeniu jego odwołania – będzie kontynuował naukę. Pozwany powinien zakończyć pierwszy etap studiów do października 2015 roku, czego nie uczynił. Jednocześnie, już w sierpniu 2015 roku rozpoczął pracę zarobkową, która pozwalała mu zaspokoić swoje potrzeby.

Niemniej jednak, Sąd doszedł do przekonania, że zasadnym będzie uchylenie obowiązku alimentacyjnego z dniem 1 października 2015 roku, to jest z dniem, w którym pozwany nie wywiązał się ze zobowiązania nałożonego przez uczelnię i nie złożył w terminie wszystkich wymaganych egzaminów.

Wskazać należy, że powód wielokrotnie modyfikował pozew, ostatecznie wskazując datę właśnie 1 października 2015 roku.

Podsumowując powyższe Sąd uznał, że pozwany jest zdolny do samodzielnego utrzymania się i w związku z powyższym obciążający powoda obowiązek alimentacyjny względem pozwanego polega na uchyleniu.

Analizując stan faktyczny sprawy Sąd uznał, że powództwo podlega uwzględnieniu w od dnia 1 października 2015 roku, zgodnie z tym co wskazano powyżej. Wskazać nadto należy, że powód, w trakcie trwania postępowania wielokrotnie modyfikował powództwo i je ograniczał. Niemniej jednak od pozwanego nie zostało odebrane oświadczenie o wyrażeniu zgody na cofnięcie pozwu w części.

Mając to na uwadze Sąd, na mocy art. 133 § 1 k.r.o. a contrario uchylił obowiązek alimentacyjny powoda Z. B. względem pozwanego J. B. z dniem 1 października 2015 roku, a w pozostałym zakresie powództwo oddalił jako nieudowodnione.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w oparciu art. 102 k.p.c. i odstąpił od obciążania stron kosztami postępowania w sprawie.